ĢENERĀLADVOKĀTA DAMASO RUISA-HARABO KOLOMERA [*DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER*] SECINĀJUMI, sniegti 2006. gada 19. janvārī [1]

I — Ievads

1. Preču zīmes ir sintezētas informācijas kopums jebkādā formā, bet tām ir jāatbilst pamatnosacījumiem attiecībā uz to spēju tikt reģistrētām un pietiekamu spēju atšķirt tās īpašnieka preces vai pakalpojumus no konkurentu piedāvājuma. Ir atzīts, ka personu vārdiem piemīt šādas īpašības, jo to apliecina virkne tirgū esošo piemēru.

2. Bet gadījumā, kad saikne starp personas uzvārdu un ar šo nosaukumu pakalpojumus sniedzošo vai preces ražojošo uzņēmumu ir zudusi, rodas jautājums par to, vai persona, kura nodevusi savu identitāti, var apstrīdēt apzīmējumam piemītošā vēstījuma neīstumu un apstrīdēt apzīmējuma spēkā esamību.

3. Šos jautājumus uzdod *High Court of Justice* (Augstākā tiesa) (Apvienotā Karaliste) Lorda kanclera [*Lord Chancellor*] saskaņā ar *Trade Marks Act 1994* (Apvienotās Karalistes 1994. gada Likuma par preču zīmēm) 76. pantu ieceltā persona lietā, kas, lai cik savādi tas arī nebūtu, ir saistīta ar labi pazīstamu sabiedrisku pasākumu — Velsas Prinča un Lēdijas Diānas Spenseres kāzām [2].

4. Kāzu svinības pavadošais greznums un ceremoniālums pamatīgi iespiedās sabiedrības atmiņā, tai tiekot savaldzinātai ar daiļumu, kas piemita līgavai, kuras iespaidīgā vēriena kleitu [3] modelēja Emanuelas [*Emanuel*] kundze, tērpu modelētāja, kura, pateicoties šim pasūtījumam, ieguva prestižu savā profesionālajā darbībā. Pamatojoties uz savu popularitāti, tērpu modelētāja tagad iebilst pret to, ka ar viņu nesaistīts uzņēmums vēlas reģistrēt izmaiņas viņas radītās preču zīmes "Elizabeth Emanuel" rakstībā, un lūdz atcelt rūpnieciskā īpašuma tiesības uz [šo] apzīmējumu, apgalvojot, ka, tā kā saites, kas to saistīja ar viņas personu, ir pārtrūkušas,

1 — Oriģinālvaloda — spāņu.

2 — 1981. gada 29. jūlijā Velsas Princis Čārlzs Filips Artūrs Džordžs Mauntbatens-Vindzors [*Charles Philip Arthur George Mountbatten-Windsor*] noslēdza laulību ar Diānu Frānsisu Spenseri [*Diana Frances Spencer*] Londonas Svēta Paula katedrālē Kenterberijas arhibīskapa noturētā dievkalpojumā.

3 — Kleitas aste vien bija astoņus metrus gara; tik neparasto drānu izgatavošanai tika izmantoti 25 metri zīda un tafta; 91 [metrs] tilla; 137 [metri] tīklojuma plīvuram un 10 000 pērleņu un pērļu vizuļu (http://noticias.ya.com).

apzīmējums vairs neatbilst īstenībai, būdams maldinošs.

II — Atbilstošās tiesību normas

A — *Kopienu tiesības*

5. Lai arī ieceltās personas uzdotajos jautājumos skaidri norādīts uz divām ļoti konkrētām Direktīvas 89/104/EEK par preču zīmēm [4] tiesību normām, interesi izraisa arī citas gan Kopienu, gan starptautisko tiesību normas, un tādēļ turpinājumā tiks izklāstītas arī tās.

6. Šā veida rūpnieciskā īpašuma regulējums Eiropas [Kopienu] tiesībās ir atrodams, pirmkārt, minētajā direktīvā un, otrkārt, Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi [5].

1) Direktīva

7. [Direktīvas] 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā noteikts:

"Iemesli atteikumam vai spēkā neesamībai

1. Nereģistrē vai piereģistrēšanas gadījumā pasludina par spēkā neesošiem:

[..]

g) preču zīmes, kas pēc savām īpašībām var maldināt sabiedrību, piemēram, par preču vai pakalpojuma īpašībām, kvalitāti vai ģeogrāfisko izcelsmi;

[..]"

8. Saskaņā ar 12. panta 2. punkta b) apakšpunktu:

"Iemesli atcelšanai

Preču zīme ir atceļama arī tad, ja pēc dienas, kurā tā reģistrēta,

a) [..]

4 — Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmā direktīva 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.).

5 — Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 (OV 1994, L 11, 1. lpp.), grozījumi kurā izdarīti ar Padomes 1994. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 3288/94, lai ieviestu Urugvajas raundā noslēgtās vienošanās, (OV L 349, 83. lpp.) un ar Padomes 2004. gada 19. februāra Regulu (EK) Nr. 422/2004 (OV L 70, 1. lpp.).

b) preču zīmes īpašnieka lietošanas vai lietošanas ar viņa piekrišanu rezultātā attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kam tā reģistrēta, tā var maldināt sabiedrību, it īpaši attiecībā uz šo preču vai pakalpojumu īpašībām, kvalitāti vai ģeogrāfisko izcelsmi."

2) Regula Nr. 40/94

9. [Regulas] 7. panta 1. punkta g) apakšpunktā noteikts šādi:

"Absolūta [Absolūts] atteikuma pamatojums

1. Nereģistrē:

[..]

g) preču zīmes, kuru raksturs ļauj maldināt sabiedrību, piemēram, attiecībā uz preču vai pakalpojumu raksturu, kvalitāti vai ģeogrāfisko izcelsmi;

[..]."

10. [Regulas] 50. panta 1. punkta c) apakšpunkta redakcija ir šāda:

"Pamats atcelšanai

1. Kopienas preču zīmes īpašnieka tiesības paziņo par atceltām, ja Birojā iesniegts attiecīgs iesniegums, vai pamatojoties uz pretprasību lietas izskatīšanas procesu attiecībā uz pārkāpumu:

[..]

c) ja preču zīmes izmantošanas rezultātā, ko veicis tās īpašnieks, vai ja tas noticis ar tā piekrišanu attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, uz ko tā ir reģistrēta, preču zīme varētu maldināt sabiedrību, jo īpaši attiecībā uz to raksturu, kvalitāti vai ģeogrāfisko izcelsmi;

[..]."

11. Regulā Nr. 40/94 ietverta tiesību norma, kas nav atrodama direktīvā un kas ir jāpiemin tādēļ, ka tā ir attiecināma uz

pamata lietas faktiskajiem apstākļiem; tas ir 17. pants, kura redakcija ir šāda:

"Nodošana

1. Kopienas preču zīmi var nodot atsevišķi no uzņēmuma nodošanas attiecībā uz visām vai dažām precēm vai pakalpojumiem, uz ko tā ir reģistrēta.

2. Visa uzņēmuma nodošana ietver Kopienas preču zīmes nodošanu, izņemot, ja saskaņā ar tiesību aktu, kas nodošanu reglamentē, ir vienošanās par pretējo vai pastāv apstākļi, kas skaidri liek rīkoties citādi. Šo noteikumu piemēro attiecībā uz līgumsaistībām par uzņēmuma nodošanu.

[..]

6. Kamēr nodošana nav ievadīta reģistrā, tiesību pārņēmējs nevar izmantot no Kopienas preču zīmes reģistrācijas izrietošās tiesības.

[..]"

B — *Starptautiskās tiesības*

12. Saistībā ar šo prejudiciālo jautājumu, šķiet, nebūtu lieki atsaukties arī uz *TRIPS* līguma [6] 21. pantu:

"Licencēšana un tālāknodošana [nodošana]

Dalībvalstis var noteikt preču zīmju licencēšanas un tālāknodošanas [nodošanas] apstākļus [kārtību], ar to saprotot, [..] ka reģistrētas preču zīmes īpašniekam ir tiesības pārrakstīt [nodot] preču zīmi ar vai bez attiecīgā, ar zīmi saistītā biznesa [uzņēmuma] nodošanas zīmes [jaunajam lietotājam]."

III — Fakti, pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

13. Šo secinājumu sākumā izklāstīto iemeslu dēļ, it īpaši pateicoties savām līgavas kleitām, Emanuelas kundze kļuva par slavenu modes dizaineri Apvienotajā Karalistē. 1990. gadā

6 — (PTO) Līgums par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām, kas ir Urugvajas raunda daudzpusējo sarunu rezultāts (1986.–1994. gads), kas atrodas 1 pielikumā (1 C pielikums) (OV 1994, L 336, 214. lpp.).

viņa sāka strādāt ar [firmas] nosaukumu *ELIZABETH EMANUEL* uzņēmumā, kas atradās *Brook Street*.

14. 1996. gadā viņa meklēja finansiālu atbalstu un noslēdza līgumu ar *Hamlet International Plc*, lai izveidotu kopuzņēmumu ar nosaukumu *Elizabeth Emanuel Plc*, kuram cita īpašuma starpā viņa nodeva savu apģērbu modelēšanas un tirdzniecības uzņēmumu līdz ar visiem aktīviem, tostarp uzņēmuma nemateriālo vērtību un pieteikumu, lai reģistrētu kombinētu, vienlaikus grafisku un vārdisku preču zīmi, kas ietvēra heraldisku emblēmu ar vārdiem *ELIZABETH EMANUEL*, kas 1997. gadā tika oficiāli reģistrēta šādā formā:

15. 1997. gada septembrī preču zīmes radītāja piedzīvoja nopietnas finanšu grūtības un noslēdza jaunu līgumu ar *Frostprint Ltd*, nododot tai ražošanas līdzekļus, proti, sava uzņēmuma nemateriālo vērtību un reģistrēto preču zīmi. Šīs nodošanas rezultātā *Frostprint* nomainīja savu nosaukumu uz *Elizabeth Emanuel International Limited*, pieņemot darbā Emanuelas kundzi.

16. Pēc viena mēneša tērpu modelētāja izbeidza darba tiesiskās attiecības ar šo uzņēmumu, kura vadība ieteica pārējiem darbiniekiem būt piesardzīgiem, atbildot uz iespējamiem jautājumiem par Emanuelas kundzi.

17. 1997. gada novembrī reģistrētā preču zīme tika nodota *Oakridge Trading Limited*, kas 1998. gada martā lūdza to reģistrēt, tomēr nomainot sākotnējo rakstību un noņemot heraldikas emblēmu.

18. 1999. gada janvārī Emanuelas kundze cēla iebildumu pret šīm izmaiņām un 1999. gada septembrī lūdza atcelt viņas vārdam atbilstošo reģistrēto preču zīmi.

19. 2002. gada aprīlī, atzīstot apstrīdētā rūpnieciskā īpašuma piederību *Continental Shelf 128 Limited* (turpmāk tekstā — "*CSL*"), *Hearing Officer* (pārbaudītājs) izskatīja Emanuelas kundzes celto iebildumu un atcelšanas pieteikumu, tos noraidot. Divos atsevišķos lēmumos viņš nosprieda, ka klienti patiešām esot tikuši maldināti un mulsināti, bet attiecīgā maldība esot tiesiska un neizbēgami izrietot no tā, ka ticis pārdots ar tā īpašnieka vārdu apzīmētais uzņēmums līdz ar tā nemateriālo vērtību.

20. 2002. gada 16. decembrī Emanuelas kundze vērsās pie ieceltās personas nolūkā iesniegt apelācijas sūdzības par šiem lēmumiem, minētās apelācijas sūdzības tika apvienotas.

21. Pamatojot savus prasījumus, lietas dalībnieki atsaucās uz Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunktu un 12. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Uzskatot, ka pamata lietas izspriešana ir atkarīga no šo tiesību normu interpretācijas, ieceltā persona nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

"1) Vai preču zīme pēc savām īpašībām var maldināt sabiedrību, un vai [..] var aizliegt tās reģistrāciju atbilstoši Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunktam, ievērojot šādus apstākļus:

a) ar šo preču zīmi saistītā uzņēmuma nemateriālā vērtība tika nodota kopā ar uzņēmumu, kas nodarbojās ar tādu preču ražošanu, ko aptver minētā preču zīme;

b) pirms šīs nodošanas šī preču zīme ievērojamai konkrētās sabiedrības daļai nozīmēja, ka noteikta persona piedalās preču, attiecībā uz kurām tika izmantota minētā preču zīme, radīšanā vai ražošanā;

c) pēc minētās nodošanas cesionārs lūdza reģistrēt preču zīmi, un

d) šī reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī ievērojama konkrētās sabiedrības daļa maldīgi uzskatīja, ka minētās preču zīmes izmantošana norāda uz to, ka iepriekš minētā persona vēl joprojām piedalās to preču, attiecībā uz kurām tiek izmantota šī preču zīme, radīšanā vai ražošanā, šādam uzskatam, iespējams, ietekmējot šo sabiedrības daļu, veicot savus pirkumus?

2) Ja uz pirmo jautājumu nevar sniegt apstiprinošu atbildi bez iebildēm, kādi citi apstākļi ir jāņem vērā, lai novērtētu, vai preču zīme pēc savām īpašībām var maldināt sabiedrību un tādēļ ir jāaizliedz tās reģistrācija saskaņā ar [minēto] 3. panta 1. punkta g) apakšpunktu, un, it īpaši, vai var ņemt vērā faktu, ka maldīšanās iespēja var mazināties laika gaitā?

3) Vai reģistrētā preču zīme pati par sevi var radīt sabiedrībai maldīgu priekšstatu tās izmantošanas rezultātā, ko veic īpašnieks vai ar viņa piekrišanu, tādējādi, ka minētā īpašnieka tiesības var atcelt saskaņā ar [direktīvas] 12. panta

2. punkta b) apakšpunktu, ievērojot šādus apstākļus:

a) šī [reģistrētā] preču zīme un ar to saistītā uzņēmuma nemateriālā vērtība tika nodotas kopā ar uzņēmumu, kas nodarbojās ar tādu preču ražošanu, ko aptver iepriekš minētā preču zīme;

b) pirms [šīs] nodošanas šī preču zīme ievērojamai konkrētās sabiedrības daļai nozīmēja, ka noteikta persona piedalās to preču, attiecībā uz kurām tiek izmantota iepriekš minētā preču zīme, radīšanā vai ražošanā;

c) pēc minētās nodošanas tika iesniegts pieteikums par atcelšanu, un

d) [šī] reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, tā kā ievērojama konkrētās sabiedrības daļa maldīgi uzskatīja, ka iepriekš minētā preču zīme norāda uz to, ka minētā persona vēl joprojām piedalās to preču, attiecībā uz kurām tiek izmantota šī preču zīme, radīšanā vai ražošanā, šāds uzskats, iespējams, ietekmēja šo sabiedrības daļu, veicot savus pirkumus?

4) Ja uz trešo jautājumu nevar sniegt apstiprinošu atbildi bez iebildēm, kādi citi apstākļi ir jāņem vērā, lai novērtētu, vai preču zīme pēc savām īpašībām var radīt sabiedrībai maldīgu priekšstatu tās izmantošanas rezultātā, ko veic īpašnieks vai kas notiek ar viņa piekrišanu, tādējādi, ka minētā īpašnieka tiesības var atcelt saskaņā ar [..] 12. panta 2. punkta b) apakšpunktu un, it īpaši, vai var ņemt vērā faktu, ka maldīšanās iespēja var mazināties laika gaitā?"

IV — Tiesvedība Tiesā

22. Nolēmums par prejudiciālo jautājumu uzdošanu šīs Tiesas kancelejā tika reģistrēts 2004. gada 16. jūnijā.

23. Tiesas Statūtu 20. pantā noteiktajā termiņā savus rakstveida apsvērumus iesniedza Emanuelas kundze, sabiedrība *CSL*, Komisija un Apvienotās Karalistes valdība, pirmajām trijām no tām paužot savus mutvārdu apsvērumus 2005. gada 1. decembrī noturētajā tiesas sēdē.

V — Prejudiciālo jautājumu izvērtējums

A — *Sākotnējās šaubas: par pieņemamību*

24. Vispirms jāuzver, ka rakstveida apsvērumos nav izvirzīta neviena iebilde par ieceltās personas uzdoto jautājumu pieņemamību. Tomēr, tā kā šī ir pirmā reize, kad šī institūcija [7] uzdod virkni jautājumu Tiesas viedokļa paušanai, Tiesai pēc savas ierosmes ir jāpārbauda tās spēja izmantot EKL 234. pantā paredzētās tiesības.

25. Agrākos secinājumos [8] esmu norādījis uz EKL 234. pantā minētā tiesas jēdziena nepietiekamo precizitāti šīs Tiesas spriedumos, piedāvājot šajā definīcijā ietvert visas ikvienā valsts tiesu iekārtā esošās iestādes, kā arī tās, kuras, nebūdamas piederīgas šai iekārtai, pieņem vēlāk tiesas ceļā nepārsūdzamus nolēmumus [9].

26. Nesenākajā judikatūrā ir vērojama zināma tendence šo institūciju raksturīgās iezīmes interpretēt šaurāk [10], it īpaši saistībā ar to neatkarīguma kritēriju [11], kas ir atbilstošāk manam viedoklim, un šai attīstībai ir jāturpinās attiecībā uz citām raksturīgajām iezīmēm.

27. Lorda kanclera ieceltā persona šķiet esam piederīga Apvienotās Karalistes tiesu iekārtai. Turklāt tai ir *likumiska izcelsme*, jo tā ir minēta Apvienotās Karalistes Likuma par preču zīmēm (*Trade Marks Act 1994*) 76. pantā un tās uzdevumi ir noteikti 77. pantā, abi no kuriem ietilpst nodaļā ar nosaukumu "Tiesvedība un pārsūdzības".

28. Tās *pastāvīgums* izriet no 76. panta 2. punkta redakcijas, saskaņā ar kuru ikviens, kuru skāris preču zīmju reģistra lēmums, var to pārsūdzēt tiesā vai pie ieceltās personas, kas netieši norāda uz šo pastāvīgumu.

7 — Tam tomēr netrūkst precedenta, jo 1999. gada 2. marta spriedumā lietā C-416/96 *Eddline El-Yassini* (*Recueil*, I-1209. lpp.) Tiesa pieņēma izskatīšanai jautājumus, ko uzdeva *Immigration Adjudicator* (persona, kas izskata lēmumu pārsūdzības imigrācijas jautājumos), kuras statuss ir līdzīgs ieceltās personas [statusam].

8 — Secinājumi, kas 2001. gada 28. jūnijā sniegti lietā C-17/00 *De Coster*, spriedums kurā tika pasludināts 2001. gada 29. novembrī (*Recueil*, I-9445. lpp.).

9 — Iepriekšējā zemsvītras piezīmē minētā dokumenta 83. un turpmākie punkti.

10 — Uz šo tendenci ir norādījis Cienfuegos Mateo M. "La noción comunitaria de órgano jurisdiccional de un Estado miembro ex artículo 234 del Tratado CE y su necesaria revisión", izdevumā *Gaceta Jurídica de la Unión Europea y de la Competencia*, Nr. 238, 2005. gada jūlijs–augusts, 3. un turpmākās lpp., atbalstot arī šā jēdziena pārskatīšanu (26. lpp.).

11 — 2002. gada 30. maija spriedums lietā C-516/99 *Schmid* (*Recueil*, I-4573. lpp.) līdz ar ģenerāladvokāta Ticano [*Tizzano*] secinājumiem; un 2005. gada 31. maija spriedums lietā C-53/03 *Syfait* u.c. (Krājums, I-4609. lpp.); šajā pēdējā par nepieņemamu tika atzīts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniedza Grieķijas Konkurences komisija (*Epitropi Antagonismou*), īpaši uzsverot tās neatkarības trūkumu, jo tā atrodas Grieķijas Attīstības ministrijas pakļautībā. Ģenerāladvokāts Džeikobss [*Jacobs*] turpretim nonāca pie secinājuma, ka tā pielīdzināma tiesai.

29. Tomēr šaubas par ieceltās personas *obligātumu*, kuras rada šī alternatīvā iespēja, zūd, pārliecinoties, ka vēršanās pie ieceltās personas nav vienīgā iespēja, kā tas ir gadījumā ar vēršanos šķīrējtiesā [12], bet gan viena no divām likumā paredzētajām alternatīvām Apvienotās Karalistes Preču zīmju reģistra lēmuma pārsūdzēšanai.

30. Nav apšaubāma arī tās *neatkarība*, tā kā minētā 77. panta 3. punktā ir izsmeļoši uzskaitīti iemesli nepiemērotībai amatam, kas norāda uz tādiem ārkārtējiem apstākļiem kā bankrots vai fiziska vai garīga invaliditāte. Lai arī konstatēt, vai ieceltajai personai pastāv kāds šķērslis pildīt sev piekrītošos pienākumus, nākas Lordam kancleram, šī noteikti ierobežojoši interpretējamā pasākuma ārkārtējais raksturs kliedē jebkuras šaubas [13].

31. No Apvienotās Karalistes Likuma par preču zīmēm 76. panta 3. un 4. punkta skaidri izriet, ka attiecīgā institūcija, pirmkārt, *piemēro tiesību normas*, un, otrkārt, tās procesā *tiek ievērots sacīkstes princips*, jo tai ir jāuzklausa lietas dalībnieki tai [izskatīšanā] nodotajos strīdos [14].

32. Visbeidzot, tās *lēmumam ir tiesas lēmuma raksturs* izpratnē, ko šim jēdzienam piešķir Tiesa [15], noteiktos gadījumos uzņemoties augstākās instances funkcijas saskaņā ar minētā Likuma 76. panta 4. punktu [16].

33. Līdz ar to ieceltā persona atbilst priekšnosacījumiem, kas izvirzīti Tiesas judikatūrā [17], lai valsts tiesa varētu izmantot EKL 234. pantā paredzēto prejudiciālo procesu, tādējādi nekam neliedzot izskatīt šai Tiesai uzdotos jautājumus.

12 — 1982. gada 23. marta spriedums lietā 102/81 *Nordsee* (*Recueil*, 1095. lpp.), 7. un turpmākie punkti.

13 — Ieceltās personas 2002. gada 10. jūnija lēmums lietā *DAAWAT* ([2003] RPC 11, 197. lpp.)

14 — Par ieceltās personas [darba] procesuālo kārtību skat. Kitchin D., Llewelyn D., Mellor J., Meade, R., Moody-Stuart, T. & Keeling D., *Kerly's Law of Trade Marks and Trade Names*, 14. izd., Sweet & Maxwell, Londona, 2005, 88.–90. lpp.

15 — 1995. gada 19. oktobra spriedumā lietā C-111/94 *Job Centre* (*Recueil*, I-3361. lpp., 9. punkts), no šā jēdziena tika izslēgtas bezstrīda procedūras; 2002. gada 15. janvāra spriedumā lietā C-182/00 *Lutz* u.c. (*Recueil*, I-547. lpp., 15. un 16. punkts) [izslēgta] Vācijas valsts tiesu komercreģistra kārtošana, un 2001. gada 14. jūnija spriedumā lietā C-178/99 *Salzmann* (*Recueil*, I-4421. lpp.) [izslēgtas] noteiktu Austrijas tiesu pildītās īpašuma reģistrācijas funkcijas.

16 — Jāatzīmē, ka saskaņā ar manu ierosinājumu attiecībā uz EKL 234. panta piemērošanu šim apstāklim būtu izšķiroša nozīme gadījumā, ja iecelto personu neuzskatītu par piederīgu Apvienotās Karalistes tiesu iekārtai, jo, sekojot manam domu gājienam, viņa būt tiesīga uzdot jautājumus saskaņā ar šo tiesību normu.

17 — 1997. gada 17. septembra spriedums lietā C-54/96 *Dorsch Consult Ingenieursgesellschaft* (*Recueil*, I-4961. lpp., 23. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra) un iepriekš 11. zemsvītras piezīmē minētais spriedums lietā *Schmid*, 34. punkts.

B — *Kopīgi izskatāmie jautājumi*

34. Līdzība starp tiesību normu redakciju, kuras lūdz interpretēt, no vienas puses, un uzdotajiem jautājumiem, no otras puses, liek šajā ziņā izklāstīt zināmas vispārīgas pārdomas, kas atvieglo atbildi pamata lietas apstākļu kontekstā.

1) Reģistrēta preču zīme kā darījumu priekšmets

35. Par sevišķu īpašumu (*propiedades especiales*) [18] uzskatītajām preču zīmēm, neskatoties uz to bezķermeniskumu, piemīt īpašības, kas tām ļauj būt par darījumu priekšmetu. To regulējumā noteicošais ir civiltiesību jomā valdošais *gribas autonomijas* princips ar nepieciešamajiem ierobežojumiem, ko nosaka to reģistrācijas kārtība, kam ir svarīga nozīme tiesiskajai drošībai un, galvenokārt, to aizsardzībai pret trešajām personām [19]. Tomēr šie ierobežojumi nemēdz liegt dažnedažādākās tiesiskās darbības ar reģistrētajiem apzīmējumiem, kā to apliecina līgumu, kuros tie atrodami, daudzveidība.

36. Tā darījumu pasaulē ir attīstījušies dažāda veida līgumi, kas ietver kāda veida tiesības uz šo īpašumu, kā, piemēram, nodošana lietojumā (piemēram, preču zīmes licencēšana [20] un franšīze) vai to atsavināšana *inter vivos* vai *mortis causa* [21], bezatlīdzības ceļā [22] vai par atlīdzību; šajā pēdējā gadījumā ir polemizēts it īpaši par nosacījumu, ka jābūt saiknei starp bezķermenisko mantu un ar to saistītā uzņēmuma īpašumtiesību nodošanu, tā kā dažās tiesību sistēmās bija noteikts, ka šādai saiknei ir jāpastāv, jo ir aizliegta preču zīmes pārdošana atsevišķi no uzņēmējdarbības, kurai tā ir piederīga. Tomēr dalībvalstu tiesību sistēmās pašreiz ir paredzēts, ka preču zīme var tikt nodota nošķirti no pārējās uzņēmuma mantas [23].

37. Direktīvā 89/104 netiek regulēti vispārējo tiesību jautājumi, kas ir jāaplūko saistībā ar dalībvalstu tiesībām regulēt privātīpašumu saskaņā ar EKL 295. pantu un ar tās sesto apsvērumu, kas neizslēdz, ka preču zīmēm piemēro regulējumu citās jomās. Savukārt Regulas Nr. 40/94 17. pantā ir skaidri noteikta Kopienas preču zīmes neatkarība no saimnieciskās vienības, kuras preces ar to tiek apzīmētas.

18 — Šis jēdziens ir aizgūts no Spānijas *Código Civil* (Civilkodeksa), kura II grāmatas IV daļas ar nosaukumu *De algunas propiedades especiales* (Sevišķi īpašuma veidi) III nodaļa ir veltīta intelektuālajam īpašumam *strictu sensu*, ko nepārprotami var paplašināti attiecināt uz rūpniecisko īpašumu un katrā ziņā — uz preču zīmēm.

19 — Direktīvā šis jautājums nav regulēts, tomēr secināms no Regulas Nr. 40/94 17. panta 6. punkta un 23. panta; von Kapff, P. "Rechtsübergang — Artikel 17", Ekey, F. un Klipperl, D. *Markenrecht*, Heidelberga, 2003, 967. lpp.

20 — Tas paredzēts direktīvas 8. pantā, kura 2. punkts regulē preču zīmes īpašnieka tiesības attiecībā pret licenciātu.

21 — Piemēram, testamentārajā mantošanā, kuras gadījumā testaments ir vienpusējs tiesisks darījums.

22 — Tirdzniecībā teorētisks, bet ne neiespējams gadījums.

23 — Von Kapff, P., *op. cit.*, 964. lpp.

38. Lai pilnīgi atainotu vispārējo civiltiesību pamatu, uz kura balstās tiesības uz bezķermenisku mantu, ņemot vērā pamata lietas faktiskos apstākļus, ir jānorāda uz šajā jomā spēkā esošajiem vispārīgajiem principiem, jo, ja nav konstatēts īpašumtiesību nodošanas darījuma spēkā neesamības vai atcelšanas pamats (viltus, spaidi, vai tiesību ļaunprātīga izmantošana), valda labticības princips, saskaņā ar kuru līgumi ir jāpilda (*pacta sunt servanda*) un kas attiecas uz visiem pasākumiem, ko veic vienošanās mērķa sasniegšanai.

39. Saistībā ar iepriekš minēto persona, kas pārdod savas jebkāda veida tiesības un vēlāk, balstoties uz jebkādu pamatu, tās atprasa no trešās personas, nerīkojas atbilstoši principam *bona fides semper praesumitur* [24]; šāda rīcība atsauc atmiņā principu *venire contra factum proprium non valet*, ar ko parasti apzīmē labticības trūkumu. Loģisks ieteikums būtu atzīt brīvas atsavināšanas sekas, ja vien nav neviena iemesla, kas pamatotu nodotā atgūšanu.

40. Vārdu sakot, nekas neliedz nodot tiesības uz preču zīmēm; tās faktiski tiek bieži vien atsavinātas komercdarījumos, tas ir vispārzināms apstāklis un tik pazīstams darījumu pasaulē, ka, bez šaubām, ir Regulas Nr. 40/94 17. panta un *TRIPS* līguma 21. panta pamatā.

24 — Valsts tiesībās tas īpaši minēts Spānijas *Código Civil* 434. pantā un Francijas *Code civil* 2268. pantā.

2) Preču zīmes funkcijas

41. Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunkts un 12. panta 2. punkta b) apakšpunkts attiecas uz preču zīmes tiesību zaudēšanu gadījumā, kad tā maldina patērētāju, kaitējot savai pamatfunkcijai; tādējādi pirms abām tiesību normām raksturīgā lietotāja jēdziena iztirzāšanas būtu īsi jāatgādina šī funkcija.

42. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru preču zīmju pamata funkcija ir garantēt galalietotājam preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, ļaujot viņam bez iespējas sajaukt tos atšķirt no citas izcelsmes [precēm un pakalpojumiem], nodrošinot, ka tās ražojis vai tos sniedzis viens uzņēmums, kurš ir atbildīgs par to kvalitāti [25].

43. Jau vairākkārt esmu norādījis uz preču zīmju tiesību pamata mērķi, proti, nodrošināt tās informācijas pareizumu, ko reģistrēts apzīmējums sniedz par noteiktu preču iz-

25 — 2002. gada 12. novembra spriedums lietā C-206/01 *Arsenal Football Club* (*Recueil*, I-10273. lpp., 48. punkts), 1978. gada 23. maija spriedums lietā 102/77 *Hoffmann-La Roche* (*Recueil*, 1139. lpp., 7. punkts) un 2002. gada 18. jūnija spriedums lietā C-299/99 *Philips* (*Recueil*, I-5475. lpp., 30. punkts).

celsmi [26], neliedzot [tam] pildīt citas funkcijas [27].

44. Tiesa ir uzsvērusi arī šī nemateriālā īpašuma atšķirīgo mērķu svarīgumu, īpaši minot kvalitātes norādi, uzskatot, ka tā kalpo klientūras piesaistīšanai [28].

45. Turklāt ir arī uzsvērts, ka preču zīme koncentrētā veidā atspoguļo [29] sabiedrībai tās īpašnieka piedāvāto preču reputāciju, atzīstot, ka, nepienācīgi piedāvājot iesaiņotu preci, var tikt nodarīts kaitējums preču zīmes un līdz ar to tās īpašnieka reputācijai [30]. Juridiskajā literatūrā ir norādīts arī uz apzīmējuma svarīgumu, tam kalpojot par reklāmas līdzekli attiecībā uz preci, kuru ar to apzīmē [31].

46. Bet, kā savos apsvērumos norāda Apvienotās Karalistes valdība, direktīvā nav paredzēts, ka preču zīmes jāatzīst par spēkā neesošām gadījumā, kad prece neatbilst klienta cerībām, tāpēc vien, ka kāda konkrēta persona vairs nepiedalās tās modelēšanā vai izgatavošanā, vai kāda cita apstākļa dēļ. Faktiski sabiedrība apzinās, ka kvalitāte mainās dažnedažādu iemeslu dēļ. Tādēļ aplūkojamajās tiesību normās ietvertā maldināšana jāizpēta tikai saistībā ar minēto pamata funkciju.

47. Turklāt, kā norādījusi Komisija, šo tiesību normu pamatā esošās sabiedrības intereses ir saistītas ar aizsardzību pret tādu apzīmējumu, kas maldina vidusmēra patērētāju, ietekmējot viņa iegādes lēmumu, reģistrēšanu un izmantošanu preču zīmju statusā. Tādējādi būtu jāaplūko lietotāja raksturīgās iezīmes, ņemot vērā, pirmkārt, gan *CSL*, gan Emanuelas kundzes šajā jautājumā sniegtos apsvērumus.

3) Raksturīgais patērētājs

48. "Vidusmēra patērētāja" etalons ir ticis allaž izmantots kopš 1998. gada 16. jūlija sprieduma lietā *GutSpringenheide* un *Tusky* [32], kur tika pieņemts vienots, vispārīgi piemērojams kritērijs, ai noteiktu, vai nosau-

26 — Secinājumi lietā C-23/01 *Robelco*, spriedums kurā tika pieņemts 2002. gada 21. novembrī (*Recueil*, I-10913. lpp., 26. punkts).

27 — Kā, piemēram, tirdzniecības veicināšanas faktora vai komerciālās stratēģijas instrumenta [uzdevumi]; Grynvogel, C. "Le risque de confusion, une notion à géométrie variable en droit communautaire des marques", izdevumā *Revue de Jurisprudence de Droit des Affaires*, Nr. 6/2000, 494. un turpmākās lpp., īpaši 500. lpp. Tāpat skat. arī secinājumus, ko 2002. gada 13. jūnijā sniedzu lietā, kurā pieņemts iepriekš minētais spriedums lietā *Arsenal Football Club*, it īpaši to 43. un 46.–49. punktu.

28 — 1990. gada 17. oktobra spriedums lietā C-10/89 *HAG GF* (*Recueil*, I-3711. lpp., 13. punkts).

29 — Trāpīgais apzīmējums aizgūts no Fernández-Nóvoa, C. *Tratado sobre Derecho de Marcas*, Marcial Pons, Madride, 2. izd., 2004, 76. lpp.

30 — 1996. gada 11. jūlija spriedums apvienotajās lietās C-427/93, C-429/93 un C-436/93 *Bristol-Myers Squibb* u.c. (*Recueil*, I-3457. lpp., 75. punkts).

31 — Fernández-Nóvoa, C., *op. cit.*, 78. un 79. lpp.

32 — Lieta C-210/96 (*Recueil*, I-4657. lpp.).

kums, preču zīme vai reklāmas vēstījums maldina pircēju, pamatojoties uz pieņēmumu par to, kā to uztvertu samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs vidusmēra patērētājs bez vajadzības lūgt ekspertu atzinumus vai veikt sabiedriskās domas aptauju [33].

4) Personu vārdi kā preču zīmes

51. Visbeidzot, izvērtējot vispārējos faktorus, jāaplūko arī problēmas, ko rada tirdzniecības [preču] zīmes, kas veidotas no personu vārdiem, kā tas ir pamata lietā.

49. Šī pieņēmuma atbilstību īstenībai katrā konkrētajā gadījumā nākas konstatēt pārbaudītājam vai tiesai, kas izskata strīdu par preču zīmi. Citviet esmu norādījis [34], ka [minētajām] institūcijām ir jāizmanto savas vērtēšanas tiesības, pamatojoties uz šo etalonu, kāds tas noteikts Kopienu tiesībās, tā ka no pienākuma veikt šo vērtēšanu [tās] nevar tikt atbrīvotas nedz kādas papildu izpētes, analītisku pētījumu, [ekspertu] atzinumu vai statistikas pētījumu rezultātā.

52. Kopienu tiesībās minētās direktīvas 2. pantā [35] ir uzskaitīti apzīmējumu, kas var veidot preču zīmi, paraugi [36] ar nosacījumu, ka šādi apzīmējumi spēj norādīt uz to komerciālo izcelsmi. Minētajā tiesību normā ir īpaši ietverti "personu vārdi".

50. Tādēļ jāizmanto tas pats, iepriekšējos punktos attiecībā uz lietotāju izmantotais kritērijs, jo, no vienas puses, nav saredzama nekāda vajadzība to mainīt Direktīvas 89/104 3. un 12. panta jomā un, no otras puses, arī no lietas materiālos norādītajiem faktiskajiem apstākļiem neizriet, ka attiecīgā sabiedrības daļa būtu modes speciālisti vai personas, kas nodarbojas ar līgavu kāzu kleitām.

53. Tiesas judikatūrā noteikts, ka, izvērtējot šā veida apzīmējuma atšķirtspēju, jāvadās pēc tiem pašiem vērtēšanas kritērijiem, kas piemērojami attiecībā uz citiem preču zīmju veidiem [37]. Tiesa it īpaši ir noraidījusi iespēju piemērot stingrākus kritērijus, lai noteiktu vārda spēju izcelties salīdzinājumā ar konkurentiem [38].

33 — Turpat, 31. punkts.

34 — 2004. gada 16. martā sniegtie secinājumi lietā C-136/02 P *Mag Instrument*/ITSB, spriedums kurā pieņemts 2004. gada 7. oktobrī (Krājums, I-9165. lpp., 48. punkts).

35 — Regulas Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 4. panta redakcija ir tāda pati.

36 — Saskaņā ar Direktīvas 89/104 septīto apsvērumu.

37 — 2004. gada 16. septembra spriedums lietā C 404/02 *Nichols* (Krājums, I-8499. lpp., 25. punkts).

38 — Turpat, 26. punkts.

54. Tas, ka preču zīmei "Elizabeth Emanuel" piemīt šāda spēja, apstrīdēts, protams, netiek, bet šķiet, būtu noderīgi atkārtot secinājumos lietā *Nichols* paustās pārdomas par to, ka direktīvā nav ietverts nekas tāds, kas pieļautu atšķirīgu attieksmi pret personvārdiem [personu vārdiem], jo 6. panta 1. punkta a) apakšpunkts, kas ir vienīgais tiem veltītais īpašais noteikums, attiecas uz preču zīmes aizsardzības seku ierobežojumiem [39], bet tam nav nekāda sakara nedz ar spēkā neesamības, nedz ar atcelšanas pamatojumiem, uz ko ir atsauce ieceltās personas izskatītajā strīdā.

55. Vārdu sakot, es atbalstu viedokli, ka attieksmei pret personu vārdiem un uzvārdiem jābūt tādai pašai kā pret pārējiem apzīmējumiem, jo nav nekāda tiesiska pamata, kas pamatotu atšķirīgu risinājumu.

C — *Apstrīdēto tiesību normu īpatnības*

56. Tā kā ir izklāstīti iztirzāto tiesību normu interpretācijas vispārīgie parametri, uzmanība jāpievērš to raksturīgajām iezīmēm.

1) Jēdziens "maldināšana" Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunktā (saistībā ar pirmo un otro jautājumu)

57. No tā burtiskās redakcijas izriet, ka tas tāpat kā pārējās 3. panta daļas attiecas uz preču zīmes raksturīgajām īpašībām, kā savos apsvērumos atzīmē Apvienotās Karalistes valdība. Tādējādi apzīmējumam jāmaldina sabiedrība savu īpašību dēļ, ietverot kādu nepareizu informāciju, kas var, objektīvi ņemot, izrādīties maldinoša [40], proti, ikvienā saprātīgi iedomājamā situācijā apzīmējuma izmantošana izraisītu šo maldināšanu [41]. Tādējādi norāde preču zīmē uz kādu tās aptvertās preces sastāvā neesošu materiālu kā uz tās sastāvdaļu būtu tieši no preču zīmes izrietoša informācija, kas patērētājiem liktu maldīties [42].

58. Labi pazīstams ir atteikums Apvienotajā Karalistē attiecībā uz audumiem reģistrēt izdomāto vārdu *Orlwoola* tāpēc, ka tā skanējums (kas ir identisks *all wool* — tīra vilna) sabiedrībai lika domāt, ka tie izgatavoti no minētā auduma, lai gan faktiski tajos bija tikai kokvilna [43].

39 — Secinājumu, kurus 2004. gada 15. janvārī sniedzu iepriekš minētajā lietā *Nichols*, 37. punkts.

40 — Fernández-Nóvoa, C., *op. cit.*, 234. lpp.

41 — Bender, A. *Absolute Eintragungshindernisse — Artikel 7*, Ekey, F./Klippel, D., *op. cit.*, 912. lpp.; attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta g) apakšpunktu.

42 — Gastinel, E. *La marque communautaire*, LGDJ, Parīze, 1998, 88. un 89. lpp.; arī attiecībā uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta g) apakšpunktu, viņa hipotēzei esot pilnīgi attiecināmai uz direktīvu.

43 — Ziņas par šo 1909. gadā notikušo atgadījumu atrodamas Isaacs, N. *Law of Trade Marks*, izdevniecība CLT Professional Publishing, Birmingema, 1996, 39. lpp.

59. Ņemot vērā šos apsvērumus, jāvaicā, vai tās īpašnieka vārdam atbilstošas preču zīmes īpašuma tiesību maiņa šādu maldināšanu izraisa jebkādos apstākļos.

60. Vairāku iemeslu dēļ jāatbild noliedzoši.

61. Pirmkārt, vismaz Kopienas preču zīmju gadījumā likumdevējs ir īpaši paredzējis, ka preču zīmes var tikt nodotas neatkarīgi no tā uzņēmuma, ar kuru tās ir saistītas, pārdošanas, jo direktīvā ir arī tiesību normas par preču zīmes licencēšanu, šajos gadījumos vairs nepastāv personas vārda un reģistrētās preču zīmes identiskums.

62. Šāda iespēja, visai iespējams, nebūtu pieļauta vai arī būtu paredzēti izņēmumi, ja tiktu uzskatīts, ka vidusmēra patērētājs, kā tas tika definēts iepriekš, būtu gluži vienaldzīgs un nespējīgs saprast pārmaiņas, kas tāpat kā ar jebkuru citu darījumu priekšmetu skar arī uzņēmumus un, it īpaši, preču zīmes. Tādējādi tiek uzskatīts, ka pārmaiņas nedz maina šā rūpnieciskā īpašuma tiesību pamata funkciju, nedz tai kaitē.

63. Pareizi interpretējot direktīvas 3. panta 1. punkta g) apakšpunktu, tiek pieņemts, ka lietotājs apzinās [iespējamo] nesakritību, kāda var būt starp personu vārdiem, kas izmantoti kā preču zīmes, un to īpašnieku dalību ar tām apzīmēto preču izgatavošanā vai pakalpojumu sniegšanā. Kā savos apsvērumos norāda *CSL*, lai arī tie katrā ziņā nebūt nav informēti par nodošanu, visi patērētāji zina, ka tērpu modelētājai ir tiesības jebkurā brīdī cedēt savu uzņēmējdarbību.

64. Otrkārt, jāatgādina, ka Tiesas judikatūrā ir nolemts pret šiem apzīmējumiem attiekties gluži tāpat kā pret citiem reģistrējamiem apzīmējumiem. Nav saskatāms neviens iemesls tiem piešķirt papildu aizsardzību gadījumā, kad apzīmējumu ar savu personas vārdu radījusī persona sarauj visas saites ar uzņēmēju, kas ražo preces, ko aptver preču zīme, kuru veido attiecīgais vārds.

65. Saskaņā ar iepriekš izklāstītajiem skaidrojumiem uz pirmo prejudiciālo jautājumu būtu jāatbild, ka Direktīvas 89/104 3. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē preču zīme, kuru vismaz daļēji veido personas vārds un kas ir tikusi nodota kopā ar uzņēmuma, kam tā piederēja, nemateriālo vērtību, nemaldina sabiedrību, pat ja tā arī rada maldīgu iespaidu par to, ka attiecīgā persona piedalās preču radīšanā un ražošanā.

66. Ņemot vērā uz pirmo jautājumu piedāvāto atbildi, uz otro atbildēt nebūtu vajadzības.

2) Direktīvas 89/104 12. panta 2. punkta b) apakšpunkta īpatnības (saistībā ar trešo un ceturto jautājumu)

67. Atšķirība starp šo tiesību normu un iepriekšējos punktos iztirzāto normu slēpjas apstāklī, ka sabiedrības maldināšanai ir jāizriet no preču zīmes izmantošanas. Kā pareizi norāda Apvienotās Karalistes valdība, jautājums ir par to, vai īpašnieka vai iespējamā licenciāta veiktās apzīmējuma izmantošanas rezultātā tās sniegtā informācija tiek izmainīta tādējādi, ka galu galā patērētāji tiek maldināti par patieso vēstījumu [44].

68. Tādēļ rūpnieciskā īpašuma tiesībām piemītošās raksturojošās pazīmes ļauj vienīgi noteikt notikušo pārmaiņu apjomu un to nozīmīgumu, tā kā 1999. gada 4. marta spriedumā lietā, kas pazīstama kā "Gorgonzola" [45], Tiesa ir nolēmusi atcelšanu interpretēt sašaurināti, nosakot, ka tai vajadzīga patērētāju faktiska maldīšanās vai pietiekami nopietna tās iespēja [46].

69. Tādēļ apzīmējuma vienkārša izmantošana, neveicot būtiskas izmaiņas attiecībā uz veidu, kādā tas tiek pasniegts sabiedrībai, neietekmē tā sniegto informāciju [47] pat gadījumā, ja, kā tas ir noticis pamata lietā, personai, kas preču zīmei devusi savu vārdu, nav nekāda sakara ar to izmantojošo uzņēmumu. Klienta atšķirīgā uztvere, tam joprojām paliekot pārliecinātam par attiecīgās personas dalību ražošanas procesā, neizbēgami izriet no preču zīmes īpašnieka maiņas, bet nav uzskatāma par maldināšanu [maldību] direktīvas 12. panta izpratnē, līdz ar to nav būtisks jautājums par iesniedzējtiesas norādīto iespējamās maldināšanas mazināšanos laika gaitā.

70. Šajā sakarā jāņem vērā arī pārdomas, kas izklāstītas direktīvas 3. panta 1. punkta g) apakšpunktam veltītajos punktos jautājumā par vidusmēra patērētāju [48], par kuru

44 — Saistībā ar Regulas Nr. 40/94 50. panta 1. punkta c) apakšpunktu, von Mühlendahl, A. un Ohlgart, D. *Die Gemeinschaftsmarke*, izd. C. H. Beck un izd. Stämpli + Cie, Minhene, 1998, 173. lpp.

45 — Lieta C-87/97 *Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola* (*Recueil*, I-1301. lpp.).

46 — Turpat, 41. punkts.

47 — Tāpat uzskata ģenerāladvokāts Džeikobss secinājumos, kas sniegti lietā, kurā pieņemts iepriekš minētais spriedums lietā *Gorgonzola*, 56. punkts.

48 — Iepriekš 60. un 61. punkts.

tiek pieņemts, ka tas apzinās rūpnieciskā īpašuma tiesību īpašnieku maiņu. Šajos apstākļos nemainās arī preču zīmes pamata funkcija. Tomēr, lemjot jautājumu par sabiedrības iespējamo maldināšanu, valsts tiesai ir jāizsver lietas konkrētie apstākļi, lai precīzi noteiktu preču zīmes izmantošanas sekas.

71. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, no personas vārda sastāvošas reģistrētas preču zīmes, kas nodota kopā ar uzņēmuma, ar kuru tā ir saistīta, nemateriālo vērtību, izmantošana pati par sevi vien neizraisa 12. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto maldināšanu; valsts tiesai jāizvērtē lietas konkrētie apstākļi, lai novērtētu attiecīgās preču zīmes izmantošanas ietekmi uz tās uztveri sabiedrībā.

72. Ņemot vērā nostāju attiecībā uz trešo jautājumu, ceturtais [jautājums] nebūtu jāizskata.

VI — Secinājums

73. Pamatojoties uz izklāstītajām pārdomām, ierosinu Tiesai uz prejudiciālajiem jautājumiem, ko ar *High Court of Justice* (*England & Wales*) starpniecību uzdevusi Lorda kanclera ieceltā persona, atbildēt šādi:

1) Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 3. panta 1. punkta

g) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka sabiedrību nemaldina preču zīme, kuru vismaz daļēji veido personas vārds un kas ir tikusi nodota kopā ar uzņēmuma, kam tā piederēja, nemateriālo vērtību, pat ja tā arī rada maldīgu iespaidu par to, ka attiecīgā persona piedalās to preču, kuru apzīmēšanai to izmanto, modelēšanā un radīšanā.

2) Pastāvot tādiem pašiem apstākļiem, reģistrētas preču zīmes izmantošana pati par sevi vien neizraisa sabiedrības maldināšanu minētās direktīvas 12. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Valsts tiesai jāizvērtē lietas konkrētie apstākļi, lai novērtētu attiecīgās preču zīmes izmantošanas ietekmi uz tās uztveri sabiedrībā.